

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Vadim Șveț,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Șveț împotriva lui Vladimir Strîmbaci cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2ra-28/25
NR. PIGD 2-24017481-01-2ra-17012025)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat.
Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Bălți, sediul Central: jud. Sv. Ghercavii
Curtea de Apel Bălți: jud. E. Grumeza, N. Chircu, D. Corolevschi

23 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Vadim Șveț,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 februarie 2024 reclamantul Vadim Șveț, reprezentat de avocata Nadejda Luchianciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Strîmbaci cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată (f. d. 4-6).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Vadim Șveț, reprezentat de avocata Nadejda Luchianciuc a indicat că prin ordonanța de aplicare a sancțiunii contravenționale din 20 iulie 2023, Vladimir Strîmbaci a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul contravențional.

3. Totodată i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 20 unități convenționale, pentru faptul că la data de 01 iunie 2023, în jurul orelor 12.00-13.00, Vadim Șveț a acoperit groapa improvizată de acumulare a apei de canalizare, deoarece se scurgea în fața gospodăriei sale cu miros neplăcut.

4. Ca urmare, Vladimir Strîmbaci nefiind de acord cu acest fapt, a descoperit groapa cu pământ, iar ca urmare a avut loc un conflict verbal cu reclamantul, care s-a transformat ulterior în bătaie cu aplicarea loviturilor cu pumnii, cauzând reclamantului conform raportului de constatare nr. 202310P0233 din 05 iunie 2023 echimoze pe față, echimoze și excoriații în regiunea membrilor, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

5. A susținut în continuare că, pe cauza susmenționată figurează în calitate de victimă, pentru că prin acțiunile lui Vladimir Strîmbaci i-a fost cauzat prejudiciu material și moral. Prin ordinul de încasare a numerarului nr. 15226329 din 20 iulie 2023, Vladimir Strîmbaci a achitat 50% din sancțiunea sub formă de amendă în termen de 2 zile.

6. Astfel, fiind de acord cu aplicarea sancțiunii contravenționale în baza art. 78 alin. (1) din Cod contravențional, nu a contestat ordonanța de aplicare a sancțiunii contravenționale, astfel a recunoscut-o.

7. A mai indicat reclamantul că, la data de 21 decembrie 2023 în adresa lui Vladimir Strîmbaci a fost remisă cererea prealabilă privind repararea benevolă a prejudiciului moral, cauzat în rezultatul comiterii contravenției, dar aceasta nu a fost ridicată de ultimul, fiind remisă cu mențiunea „nereclamat”.

8. În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 5, 8, 19-27, 75, 81, 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, art. 2036 din Codul civil, art. 45 alin. (1) din Codul contravențional, art. 20 din Constituție, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. Reclamantul Vadim Șveț, reprezentat de avocata Nadejda Luchianciuc a solicitat încasarea sumei de 10 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție, și a sumei de 7 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în sumă de 7 000 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 28 martie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Șveț. S-a încasat de la Vladimir Strîmbaci în beneficiul lui Vadim Șveț prejudiciul moral cauzat prin contravenție în sumă de 3 000 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3 000 de lei (f. d. 46, 60-62-verso).

11. Întru argumentarea soluției adoptate, instanța de fond în rezultatul examinării cauzei civile a stabilit că, prin ordonanța de aplicare a sancțiunii contravenționale din 20 iulie 2023, Vladimir Strîmbaci a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 20 unități convenționale, pentru faptul că la data de 01 iunie 2023, aproximativ pe la orele 19.00, pe str. Primăverii 8, mun. Bălți, între vecinii Vladimir Strîmbaci și Vadim Șveț a avut loc un conflict verbal în urma unei neînțelegeri cu referire la gaura pentru canalizare de acumulare a apei, amplasată în adiacentul gospodăriei acestora, transferat ulterior în bătaie cu cauzarea durerilor fizice (f. d. 9-10).

12. Totodată, conform raportului de constatare nr. 202310P0233 din 05 iunie 2023 la examinarea medico-legală a cet. Vadim Șveț s-au depistat echimoze pe față, echimoze și excoriații în regiunea membrelor, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f. d. 15-16).

13. Astfel, cu referire la cerința reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului moral, instanța de judecată a reținut că art. 2036 din Codul civil definește prejudiciul moral prin conceptul de suferințe, care pot fi: fizice - durere a corpului ori a unui organ, pe plan medical manifestate adesea printr-o boală ori altă condiție medicală adversă; și psihice - retrairi emotiv-volitiv ale omului manifestate prin sentimente de umilire, iritație, apăsare, ură, rușine, disperare, disconfort etc.

14. Instanța de fond totodată, a indicat că pentru a admite acțiunea cu privire la despăgubirea prejudiciului moral, trebuie întrunite următoarele condiții: - suportarea unui prejudiciu moral; - fapta ilicită recunoscută de lege ca fiind una care atrage despăgubirea prejudiciului, iar obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni (inacțiuni) i-au fost cauzate suferințe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

15. Astfel, cu referire la cerința de încasare a prejudiciului moral, reieșind din normele citate supra, instanța a indicat că, prejudiciul moral se încasează numai în cazurile prevăzute de lege, în cazurile acțiunilor ilicite îndreptate împotriva persoanei, căreia i s-ar cauza un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

16. Instanța de fond a constatat că, în susținerea pretențiilor sale de reparare a prejudiciului moral, reclamantul a invocat cauzarea stărilor de stres și frustrare ținând seama de împrejurările în care s-a produs incidentul, precum și prin consecințele afective.

17. Instanța de fond a reținut că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității și raportul direct de cauzalitate între o faptă cu caracter ilicit și un prejudiciu cauzat altei persoane. De altfel, satisfacția echitabilă pentru prejudiciul moral suferit

urmează să aibă efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

18. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, constatând în repetate rânduri că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă (cauza A. împotriva Norvegiei, nr. 28070/06, 9 aprilie 2009).

19. Mai mult decât atât, în cauza Antipenkov vs. Rusia, nr. 33470/03 din 15 octombrie 2009, §82, Curtea Europeană reiterează că părții lezate nu-i poate fi cerut ca aceasta să prezinte probe întru argumentarea prejudiciului moral suferit. Simpla constatare a încălcării săvârșite de organele de urmărire penală și declarațiile părții lezate sunt suficiente pentru a oferi o satisfacție echitabilă. În cauzele Danev împotriva Bulgariei și Iovtchev împotriva Bulgariei, CtEDO a reținut în esență încălcarea Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, după ce a considerat că abordarea formalistă a instanțelor naționale, care atribuiseră reclamantului obligația de a dovedi existența unui prejudiciu moral cauzat de fapta ilegală, prin dovezi susceptibile să confirme manifestări externe ale suferințelor lui fizice sau psihologice, avuseseră ca rezultat privarea reclamantului de despăgubirea pe care ar fi trebuit să o obțină.

20. După cum rezultă din conținutul ordonanței din 20 iulie 2023, instanța de fond a constatat în mod incontestabil vinovăția lui Vladimir Strîmbaci în comiterea contravenției imputate, respectiv fapta cu caracter ilicit comisă de către pârât se confirmă prin ordonanța privind pornirea procesului contravențional din 19 iulie 2023.

21. Instanța de fond a constatat că reclamantul este îndreptățit de a pretinde încasarea prejudiciului moral din contul pârâtului având la bază o faptă ilicită comisă de ultimul recunoscut prin ordonanța privind pornirea procesului contravențional, doar că la aprecierea prejudiciului moral se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității și suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețele similare. Sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului

și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

22. Astfel, cât privește suma prejudiciului moral pretins de către reclamant de 10 000 de lei, instanța de fond a relevat faptul că aceasta este una disproporționat de mare în raport cu circumstanțele relevante ale cauzei și probele cercetate în cadrul ședinței de judecată.

23. Prin urmare, reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție reclamantului, instanța de fond a considerat că acordarea sumei de 3 000 de lei cu titlu de compensație pentru repararea prejudiciului moral suferit, este una echitabilă și va fi în măsură să aducă satisfacție reclamantului, încadrându-se totodată în limitele despăgubirilor morale ce ar putea fi acordate de către instanțele judecătorești naționale în astfel de spețe. Or, Curtea Europeană în practica sa a statuat că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că compensația trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă un efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

24. Prin încheierea din 02 aprilie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost corectată din oficiu eroarea admisă în dispozitivul hotărârii din 28 martie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, nr.2-270/2024 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Șveț împotriva lui Vladimir Strîmbaci cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, în partea ce ține de IDNP-ul pârâtului Vladimir Strîmbaci după cum urmează: din „2002004016047” în „2002004016847” (f. d. 49-49-verso).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

25. La 10 aprilie 2024, Vadim Șveț, reprezentat de avocata Nadejda Luchianciuc, a declarat apel nemotivat (f. d. 53-53-verso, 115-117, vol. II), împotriva hotărârii din 28 martie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, iar la 03 iunie 2024, a declarat apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea ce ține de încasarea

prejudiciului moral în sumă de 3 000 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3 000 de lei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Vadim Șveț (f. d. 69-72).

26. La 24 aprilie 2024, Vladimir Strîmbaci, reprezentat de avocata Mihaela Rotari a declarat apel motivat împotriva hotărârii din 28 martie 2024 a Judecătorei Bălți, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Șveț să fie respinsă (f. d. 57-59).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

27. Prin decizia din 15 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Vadim Șveț și admis apelul declarat de Vladimir Strîmbaci. Casată integral hotărârea din 28 martie 2024 a Judecătorei Bălți, sediul Central cu emiterea unei noi hotărâri: prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Șveț împotriva lui Vladimir Strîmbaci cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată (f. d. 105, 106-109-verso).

28. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma motivelor invocate în cererile de apel și a materialelor cauzei, instanța de apel a considerat că concluzia instanței de fond este neîntemeiată.

29. Instanța de apel a indicat că, repararea prejudiciului moral urmează a fi dispusă de către instanța de judecată doar în cazurile stabilite expres de lege.

30. Pornind de la criticile aduse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel declarată de Vadim Șveț, instanța de apel a considerat declarative argumentele apelantului-intimat Vadim Șveț cu privire cauzarea prejudiciului moral, chiar și în cazul în care Vadim Șveț în susținerea poziției sale a prezentat proba scrisă: ordonanța de aplicare a sancțiunii contravenționale din 20 iulie 2023 prin care Vladimir Strîmbaci a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin.(1) din Codul Contravențional.

31. Instanța de apel, analizând argumentele reclamantului/apelantului prin prisma dovezilor anexate, a reținut că acestea nu justifică suferințele intense,

de ordin moral și psihologic invocate de ultimul a fi suportate urmare a acțiunilor pârâtului/apelant Vladimir Strîmbaci.

32. Instanța de apel a reținut că, la materialele cauzei este anexat procesul-verbal de audiere a victimei Vladimir Strîmbaci din 01 iunie 2023 pe marginea incidentului între părți din aceeași dată și ordonanța procurorului Procuraturii mun. Bălți privind neînceperea urmăririi penale și clasare a procesului penal din 19 iulie 2023 (f. d. 14).

33. Reieșind din ordonanța menționată, instanța de apel a constatat că în cadrul procesului penal, „conform declarațiilor victimelor și a martorilor, înregistrărilor video, se denotă faptul că, la data de 01 iunie 2023, în jurul orelor 12:00-13:00, Vadim Șveț a acoperit groapa improvizată de acumulare a apei din canalizare, deoarece se scurge în fața gospodăriei sale și are miros neplăcut. Ca urmare, Vladimir Strîmbaci, nefiind de acord cu acest fapt, a descoperit groapa cu pământ, iar ca urmare, avut loc un conflict verbal între vecinii nominalizați, cu numirea de către Vadim Șveț în adresa lui Vladimir Strîmbaci, cu cuvinte injurioase care s-a transformat ulterior în bătaie, cu aplicarea reciprocă a loviturilor cu pumnii, cauzându-și” conform raportului de constatare nr. 202310P0232 din 05 iunie 2023, la cet. Vladimir Strîmbaci vătămare corporală neînsemnată în formă de excoriație în regiunea frontală pe dreapta, excoriații și echimoze la nivelul membrilor, conform raportului de constatare nr. 202310P0233 din 05 iunie 2023, la Vadim Șveț - vătămare corporală neînsemnată: echimoze și excoriații în regiunea membrilor.

34. Instanța de apel a reținut că de fapt Vadim Șveț a fost inițiatorul conflictului din 01 iunie 2023 și a fost primul care l-a numit pe Vladimir Strîmbaci cu cuvinte injurioase, respectiv s-a iscat un conflict verbal între părți, fapt ce a generat în agresiune fizică, cu aplicarea reciprocă a loviturilor, cauzându-și unui altuia leziuni corporale.

35. Instanța de apel a constatat că Vladimir Strîmbaci a fost sancționat contravențional la 20 iulie 2023 de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul contravențional.

36. Prin decizia agentului constator din cadrul IP Bălți, în cauza contravențională seria nr.DCA01078723 din 04 ianuarie 2024 Vadim Șveț a fost sancționat în baza art. 69 alin. (1) și art. 78 alin. (1) din Codul contravențional.

37. Prin urmare, atât Vadim Șveț cât și Vladimir Strîmbaci în conflictul produs au calitatea de contravenienți, precum și calitatea de părți vătămate.

38. Art. 2001 alin. (1) din Codul civil, prevede că nu este pasibil de reparație prejudiciului cauzat de o persoană în stare de legitimă apărare dacă nu a depășit limitele ei.

39. În atare circumstanțe, reclamantul Vadim Șveț, în situația descrisă, nu poate să pretindă la compensarea prejudiciului moral, or, la caz Vladimir Strîmbaci era în stare de legitimă apărare. În speță a fost constatat faptul că Vadim Șveț l-a atacat pe Vladimir Strîmbaci atât verbal cât și fizic, fapt confirmat prin înscrisurile reținute supra.

40. Totodată, instanța de apel a reținut că, reclamantul-apelant Vadim Șveț n-a prezentat probe pertinente și concludente, înscrisuri justificative care ar confirma existența unui prejudiciu moral, nefiind confirmată necesitatea compensării prejudiciului moral, or, conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

41. La 15 ianuarie 2025, prin intermediul oficiului poștal, Vadim Șveț, a declarat recurs împotriva deciziei din 15 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată (f. d. 116-123).

SOLICITAREA RECURENTULUI

42. În motivarea recursului, recurentul Vadim Șveț, a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. a), b) din Codul de procedură, care reglementează că recursul poate fi admis dacă interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

43. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

44. Completul de judecată conchide că recurentul, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată la 13 decembrie 2024, în adresa lui Vadim Șveț și avocatei acestuia, Nadejda Luchianciuc, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc (f. d. 110), fiind recepționată la 19 decembrie 2024 și respectiv la 23 decembrie 2024, fapt confirmat prin avizele de recepție (f. d. 112, 114) iar cererea de recurs a fost depusă la 15 ianuarie 2025, prin intermediul oficiului poștal (f. d. 116-123).

45. Ulterior, în adresa lui Vladimir Strîmbaci și a avocatei acestuia Mihaela Rotari a fost expediat copia recursului declarat de Vadim Șveț, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere și prin extrasul din poșta electronică anexată la materialele dosarului (f. d. 129-130).

46. Până la examinarea admisibilității recursului, Vladimir Strîmbaci nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință prin care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

47. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

48. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

49. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

50. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

51. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

52. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

53. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Bălți și nu relevă că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera

netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

55. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

56. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

57. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

58. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

59. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în

sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

60. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Vadim Șveț, ca fiind inadmisibil.

61. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Șveț Vadim, împotriva deciziei din 15 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Oxana Parfeni